

lægges for Udvalget forinden Udløbet af 6 Maaneder fra Afgørelsens Dato og da kun, for saa vidt der er fremkommet nyt i Sagen.

Bøderne tilfalder Hjælpekassen eller, hvor en saadan ikke findes, Kommunekassen. Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 7.

Saafrømt en Kommunalbestyrelse ophæver Beslutningen om, at denne Lov skal finde Anvendelse i Kommunen, kan Huslejen ikke forhøjes førend fra det Tidspunkt, til hvilket Lejemaalet kan opsiges fra Husejerens Side, regnet fra den Dag, da Kommunalbestyrelsens Beslutning om Ophævelsen træder i Kraft. Dersom Lejligheden paa Ophævelsens Ikrafttrædelsesdag ikke er udlejet, kan Huslejens Størrelse straks fastsættes frit.

§ 8.

Denne Lov træder straks i Kraft. Loven ophører at gælde den 31. December 1916, medmindre dens Gyldighed inden dette Tidspunkt forlænges. Med Hensyn til Lejeforhøjelser efter Lovens Ophør gælder tilsvarende Regler som i § 7 fastsat, saaledes at Lovens Ophørsdag træder i Stedet for Ikrafttrædelsesdagen for Kommunalbestyrelsens Beslutning om Ophævelsen.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Undér Henvisning til en af Bestyrelsen for Københavns Grundejerforening udsendt og gennem Dagbladene bekendtgjort Opfordring af 22. Marts 1916 til Husejerne i København om at foretage Forhøjelse af Huslejen — aftrykt som Bilag 2 — har den i Henhold til kgl. Anordning af 29de August 1914 nedsatte Kommission for Københavns Kommune i Skrivelse af 27de Marts 1916 — aftrykt som Bilag 1 — henstillet til Indenrigsministeriet at træffe Foranstaltninger til Forebyggelse af den planlagte almindelige Lejeforhøjelse.

Omend Ministeriet ikke overser Vanskelighederne ved fra det Offentliges Side at træffe Foranstaltninger i den angivne Retning, har man dog ment at burde efterkomme den fra Københavns Prisreguleringskommission modtagne Henvendelse.

Siden de nuværende overordentlige Forhold indtraadte, har Staten og Kommunerne bestræbt sig for dels gennem Pris-

reguleringer, dels gennem Ydelse af direkte Hjælp til de enkelte og senest endelig gennem de i Dyrtidsloven af 22. December 1915 hjemlede Foranstaltninger at lette det økonomiske Tryk, som de nuværende Forhold har lagt paa store Dele af Befolkningen. Disse Bestræbelser fra det Offentliges Side vilde imidlertid modvirke og for en stor Del gøres illusoriske, hvis en almindelig Forhøjelse af Huslejen indtraadte, og da Lovgivningsmagten efter Opfordring af Grundejerforeninger gennem Loven om Betalingshenstand med Pantegæld (senes. Lov Nr. 306 af 1. December 1915) har sikret Grundejerne uforstyrrede Kreditforhold ved at værne dem mod Opsigelse af Prioriteter og Forhøjelse af Renten af de i faste Ejendomme anbragte fremmede Pengemidler, maa man tillige anse det for stemmende med Ret og Billighed, at der ogsaa fra det offentliges Side træffes Foranstaltninger til at beskytte Lejere af min-